

Штросмайеръ свършилъ гимназіално-то училище въ Осѣкъ; училъ филозофія-та въ Дяково; и постѣпилъ най-послѣ въ Пещанскія университетъ за да учи богословски-тѣ науки. Въ сичко-то време на ученичество-то си, Штросмайеръ е билъ единъ отъ най-трудюбиви-тѣ ученици; той е билъ въ класа си сякога първи и още отъ тогава привлѣкалъ къмъ себе си, чрѣзъ извънредни-тѣ си способности вниманіе-то на учители-тѣ и директори-тѣ. Въ Пеща, като свършилъ науки-тѣ си, зель диплома за докторъ на филозофія-та и богословія-та; рѣкоположилъ ся за священникъ въ Дяково и въ *двадесять и третя-та си година*, на 1838, ся наименовалъ за професоръ въ епископско-то училище въ сѣщій градъ.

Негово-то име надалечъ ся прочуло; слава-та му, че е ученъ мѣжъ, надаренъ съ благородни душевни качества, ся разширявала повече и повече и круга за негови-тѣ дѣйствія не останалъ ограниченъ въ малкія градецъ Дяково. Той ся повикалъ скоро въ Віена за *управитель* на онова богословско училище въ този градъ, кое-то има за собствена цѣль да образува високо-то австрійско духовенство и отъ кое-то сѣ излѣзли сички-тѣ владици, митрополити и кардинали въ Австрія. Колко-то тѣжко и да било управление-то на едно таково училище за единъ толкозъ младъ чолякъ, Штросмайеръ ся отличилъ превъзходно и въ тази своя служба и придобилъ любовъ-та и уваженіе-то на сичко-то високо духовенство въ Віена.

По време-то на негово-то служеніе въ Віена доде година-та 1848, година знаменита за цяла Европа и за сички-тѣ европейски народи. По примѣра на Френска-та революція въ Парисъ, сички-тѣ австрійски народи ся расшавахъ за народни и политически